

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Fe pošti prejemanj velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemanj velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 30 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Mesečnine prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristostranski petiti-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se oena primerno zmanjša.

Rekopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredno nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 129.

V Ljubljani, v ponedeljek 9. junija 1890.

Letnik XVIII.

Politični spomini.

V poslednjem četrtsotletju je bilo možno opaziti skoro pri vseh evropskih narodih poseben, a ne vesel pojav, da se je v sredi jednoličnih političnih strank, ki so hrepenele za jednim določenim ciljem in se v to dosego posluževale primernih sredstev, porodila nova stranka, ki hrepeni premeniti obstoječe odnose ter je vsled tega sprejela naslov: mlada stranka.

Tako se srečavamo v poslednjih desetih letih z Mladočehi, Mladoslavenci, Mladonemci, Mladolahi, Mladoirčani itd. Kar je vsem tem novim političnim strankam skupno, to je skrajna nedoslednost, ki se danes navdušuje za to, jutri za ono, zmetujoč prejšnja načela. To je očividno umevno. Politika „mladih“ opira se vselej baš na nasprotno v primeri s konservativno politiko, ki računa z zgodovinskimi odnosi in se drži veljavnega reda ter gradi na tej podstavi daljše operacijske načrte v blaginjo ljudstva. Samo ob sebi se umeje, da konservativna politika pridržuje oportunitizem, to je ugajanje dóbe, obstoječih odnosov in sredstev. In tu stranki mladih ne preostane drugega, da ne ostane odveč, nego izvajati nasprotno baš to, kar izvršuje konservativna stranka.

„Ta pojav — pravi v Strakonicih izhajajoči list „Česka Koruna“ — pojavil se je na Češkem. Tudi tu se nahaja stranka mladih in njen početek datuje se od l. 1863., ko je nastal pomilovanja vredni razpor med Riegrom in „Narodnimi Listy“. Vzrok je bil dvojen: notranji in zunanji. Notranji tikal se je poljskega vprašanja, koje so hoteli poljski rodoljubi rešiti z vstajo in revolucijo, oboje so pa navdušeno podpirali „Narodni Listy“, nasprotno so pa Palacky, Rieger in pametni rodoljubi češki odklanjali revolucijo kakor brezupno podjetje in pogin poljskega naroda. Tedaj je nastala mladočeška stranka ter igrala ulogo navdušenih Polonošilov, proklinjajoč ruske trinoge — dandanašnje pa igra

ta stranka vlogo Rusofilov, ki črté Poljake. Zakaj? To pojasnimo pozneje.

Notranji vzrok národnega razpora je bil, ker je dr. Rieger smatral češko plemstvo kot neobhodnega činitelja v političnem življenju češkega naroda, trudeč se na vso moč, da je pridobi za národno stvar, njemu so pa v tem nasprotovali politikarji „Narodnih Listov“, češ, saj se ne more ničesar nádejati od mlačnega češkega plemstva, torej moramo v kót potiskati to plemstvo. Ko pa so se pridružili k takemu različnemu političnemu mišljenju še osebne koristi, nastal je javni razpor. Rieger in Palacky sta odstopila od „Narodnih Listov“ ter založila v svojo obrambo nov časopis „Národ“, vsled česar je nastal med obema listoma strasten boj, posledica temu je bilo porojenje dveh strank, mladih in starih. Ogromne zasluge obeh mož, Riegra in Palackega, niso obvarovale slednjih pred surovimi napadi „Narodnih Listov“.

Mladočehi so bili že tedaj tako kratkovidni politiki, da so odrivali od naroda plemstvo, koje je vsled vzvišenosti in starodavnega rodu in velicega imetja jako važen politični faktor — brez kojega nikoli ne bi bil dosegel narod češki v deželni zboru večine. In baš v tem oziru oznanjali so Mladočehi nasprotno, kar je služilo národni stranki v dosego njenega smotra. Danes seveda Mladočehi sami priznavajo plemstvo za velevažnega činitelja, kajti vlani so tudi po znanih volitvah deželnozbornih počeli Mladočehi nagovarjati plemstvo, češ, da priznavajo njeno veljavo, in če dosežejo v deželni zboru večino nad národnimi poslanci — da se bodo pogajali s plemstvom in se z njim združili. To je — druga nedoslednost, na kojih je bila ustanovljena mladočeška stranka.

Od leta 1863. pa do leta 1873. niso imeli Mladočehi nobene prilike, da bi se pojavili kot živeča politična stranka — svet o njih ni še ničesar vedel in kar se je porajalo iz njihove srede, bilo je tako žalostno, da se je z žalostnim usmevom od njih odvrčal ves narod. Stoprav l. 1873. je prineslo nov

razpor med národom. Tedaj je stalo na čelu vlade zloglasno ministerstvo Lasser-Auerspergov, ki je s pomočjo ničemurnega habrusa spravilo češki narod v deželni zbor v manjšino. Národní poslanci proglasijo, da vsled tacihi okoliščini ne gredo v deželni zbor, ter so se držali trpnega odpora. Nu — zdaj so bili na konju Mladočehi, ki so tedaj brojili 29 mandatov. Izrekli so se zoper tako politiko, sklicevali na narod ter odložili mandate svoje. Hoteli so v nemčurski deželni zbor! Narod jim je dal za služeno lekcijo.

Izmed 26 mandatov priborili so Mladočehi samo: 7 sedežev, in nesrečna sedmorica — hoteč zastopati ves češki narod — šla je v deželni zbor. Kar so Mladočehi opravili v deželni zboru, je splošno znano. Razen deželnega prispevka za zgradbo „Narodnega gledišča“ v znesku 900.000 gld., koji dar so Nemci blagovoljno podelili Mladočehom za njih prisotnost v deželni zboru, češ, da so Mladočehi dobro storili, niso slednji nič opravili ondí.

Toda Mladočehi so kmalu skusili svojo ničevost. Po velikem naporu dobili so v svoje roke stavbo „Narodnega gledišča“, in kako se je temu mladočeškemu podjetju godilo, pové nam okoliščina, da je bil dr. Rieger koncem meseca januarja 1876. l. naprošen po posebni mladočeški deputaciji, naj bode on v tej zadevi posredovatelj. Rieger je radovoljno ustregel tej želji in je pomogel uresničiti efektno srečanje v prospeh narodnega gledišča, ki je dalo skoro 170.000 gld. čistega dobička.

Silni agitaciji l. 1879., naj Čehi nepogojno vstopijo v državni zbor, kojemu so se odtegovali mnoge let, upirala sta se odločno Rieger in Sladkovský.

Stoprav ko Čehom obljubijo, da jim bode moči ohraniti češko državno pravo in da bode vsprejet v ministerstvo Čeh Pražák, sklenili so češki poslanci vstopiti v državni zbor.

Doslej se je solidarnost mladih in starih pojavila v pravi luči in tudi donašala lepega sadu. Kdo in kako je to vzajemnost porušil — to čitatelji

LISTEK.

Izpovedanja bivšega prostomisleca.

(Spisal Leo Taxil. Iz francoščine preložil Martin Žiltir.)

(Dalje.)

Rekel sem, da je bilo moje obnašanje pri rimskem shodu popolnoma pravilno. Držal sem besedo: bil sem nekako služabnik drugih odposlancev. Ko so pozneje moji tovariši od lige spoznali, da za časa pota v Italijo sem nehal misliti kakor oni, so krivili moje mišljenje. In to so protiklerikalci, ki govoré o inkviziciji!

Pa pred tem krivičenjem se dogodi prijetljivejša Opomba lyonskega „Salut Public-a“ o meni mi je prinesla vesoljno povodenj psovanj od strani vsega republikanskega tiska.

Sklenil sem pri sebi čisto in prosto preklicati svoje prejšnje spise in zgubiti se potem, ko bi bil postavil resnico o nekaterih možeh izmed demokracije in o nekaterih dejanjih lažnjivo predstavljenih prostomiselskemu občinstvu. Nisem pa mislil popolnoma vrniti se na politično bojišče. Res je videti, da so me moji nekdanji somiselniki hotel nadražiti. Moja dejanja so tako zasukavali, da sem končal, s čemur

bi bil moral začeti. Stud je storil prostor kesanju. Z božjo pomočjo sem nazadnje razumel, da mi ne zadostuje prazen preklic brez nadaljnega, temveč določno, popolno popraviljanje, ki ima nehati le z mojo smrtjo.

Nisem več prosil izpovedi. Rekel sem od takrat: „Kar sem dolžen storiti, bom storil; prosil bom oproščenja cerkvenih kazni zoper mene; ne bom pripustil, da se mi zgubi po mevžasti vmemarnosti sad milosti, katero mi je podelil Bog 23. aprila“. In 23. julija grem v pisarno „Univers-a“ in prosim, da bi govoril z g. Avgustom Rousslom, s katerim sem se tolikrat po časnikih prepiral, in mu izročim to-le izjavo:

Pariz, 23. julija 1885.

Gospod vrednik „Univers-a“!

Lyonski časnik „le Salut Public“, je naznanil moj odstop od protiklerikalne lige in pridelal pojašnjenje, — napačno v nekaterih podrobnostih, pa polno velike dobrohotnosti proti meni in vsakakor izvrstnih namer, — veliko število pariških in drugih republikanskih časnikov je to vzelo za pretvezo, da bi ná-me zlilo z večo silovitostjo kakor kdaj psovanja njih navadnega založišča.

Ko poveljujejo to, česar se jim še preiskati ne ljubi, izmišljujejo po svoji volji in potem razlagajo krivično zá-me svoje lastne iznajdbe, ko ti časniki že petnajst dni lažejo, kateri more bolj, ta bolj me mažejo z vsem svojim blatom; eden pravi, ko sem odstopil, da je to način izdajalstva, ko sem si pridobil bogastvo; drugi daje razumeti, da sem se prodal.

Tu me predstavljajo, da sem gredoč v Rim k protiklerikalnemu shodu se peljal v spalnem vozu in padel k nogam vsacega duhovnika, ki sem ga srečal; ondí se pripoveduje, da ob vrnitvi, gredoč skozi Marseille, sem šel izročiti slovesen preklic svojih spisov v roke nekdanjega profesorja; zopet drugje se govori, da sem celó v Rimu storil korake pri Vatikanu.

Vse te spopolnitve mojega odstopa od dné 27. aprila so napačne:

1. K rimskemu shodu se nikakor nisem peljal v spalnem vozu, temveč sem skromno potoval v drugem razredu s svojimi odposlanimi tovariši, in ne tje in ne nazaj gredoč nisem srečal duhovnika.

2. Pri svojem potu skozi Marseille ne samo nisem videl nobenega častitljivega očeta ali du-

naši dobro vedó. — Naj iz teh spominov ljudstvo naše temeljito uvaža in primerja, kdo i pri nas seje ljuliko in kdo ima največ koristi iz narodnih sporov.

Šolstvo na Slovenskem.

Govoril poslanec Klun v državnem zboru dne 26. aprila 1890.

IV.

Ker pa deželni šolski svet vedno trdi, da na Koroškem tirjajo le nemške šole, potem je umevno, da se pri razpisu šol tudi za take, katere obiskujejo le slovenski otroci, od učiteljev ne tirja znanje slovenskega jezika, kar je moral priznati šolski nadzornik sam v dotični seji. Izgovarjal pa se je, da tega, kar je naravno, ni treba posebej poudarjati, in da se v Šentjakob, Sveče ali Slov. Plajberg, kjer ni nemških otrok, ne bo pošiljal nemški učitelj. Omenil je tudi, da se ta napaka pri razpisu službe lahko popravi in da se vedno ozira na besedo okrajnega šolskega sveta.

Stvar pa ni tako nedolžna, kakor jo opisuje šolski nadzornik. Mogli bi mu verjeti, ko bi se pri nobenem razpisu ne tirjalo znanje slovenščine. Če pa berem v „Celovčanki“ 10. novembra 1889:

„Razpisane so učiteljske službe, in sicer v Šentjakobu v Rožni dolini, v Lipi nad Vrbo in v Podgorjah, z dostavkom, da se za službo v Šentjakobu tirja znanje slovenščine“;

če dalje berem v „Celovčanki“ 9. junija 1889, da so razpisane učiteljske službe v Šentjanžu, v Gosinjavsi, v Poračah in v Rožni Bistrici, in se slovenščina tirja le za šoli v Šentjanžu in Gosinjavsi, za ostali dve službi pa ne, akoravno imenovani šoli obiskujejo le slovenski otroci, (Poslanec dr. Steinwender: Ni res!), potem nam ne bode zamerili, če prav ne verjamemo trditvi g. deželnega šolskega nadzornika, da se ta napaka popravi pri oddaji službe.

Mogoče je, da se ne oglasi nobeden prosilec, ki bi znal slovenski, ker se tudi ne tirja slovenščina; in g. deželni nadzornik ima takoj izgovor, da se ni oglasil nobeden pripraven prosilec in se je služba morala oddati Nemcu. Koliko pa se ozirajo na krajne šolske svete, o tem sem Vam že lani naštel nekaj vzgledov in jih sedaj ne bom našteval.

Sicer pa omenim, da skoro ni mogoče za vse šole, katere obiskujejo slovenski otroci, dobiti slovenskih učiteljev, ker je koroška učiteljska pripravnica tako vravnana, da tam nimajo za slovenščino izprašanega učitelja (Čujte! na desnici), in ker na Koroškem vedno za to skrbé, da se slovenski učitelji „iz službenih ozirov“ premeščajo v nemške kraje na nemške šole. (Poslanec dr. Vitezić: Čujte! Čujte!)

Da bi se obrnilo na bolje, trebalo bi sekiro zamahniti na korenino, to je, pripravnico tako vrediti, da bi se vzgajali učitelji za slovenske in nemške šole. Dokler se to ne zgodi, tudi ne moremo verjeti, da merodajni gospodje trdijo resnico, da se namreč hočejo ozirati na želje slovenskega prebivalstva. (Prav res! na desnici.)

Potem ni čudno, da se je med Slovenci razširjala misel, ali ne bi kazalo, da ne bi otrok tako

dolgo pošiljali v šolo, dokler je nemški pouk. To bi bilo gotovo obžalovanja vredno postopanje, katero ne moremo odobriti; ljudje bi imeli slabe nasledke; zato pa tirjamo, da se zboljša in popravi po postavnem potu. Dalje pa morajo gospodje, ki imajo oblast čez šole, nasproti koroškim Slovencem biti pravični.

Če pa vidimo, da g. deželni predsednik koroški poslanec Einspielerju, ki je o koroških šolskih razmerah govoril zmerno in dostojno, kar prizná sam deželni predsednik, ni mogel obljubiti, da se bodo dotične želje uvažale in napake odpravile, temveč ga je le zavrnil z besedami: „da globoko obžaluje, da ravno g. poslanec, ki bi po svojem poklicu moral biti apostol miru, vedno govori o zatiranju, nerednosti in brezozirnosti nasproti njegovim rojakom, ne da bi dokazal ali našel priznanja med ljudstvom.“ (Čujte! Čujte! — Poslanec dr. Vitezić: To je pravicoljubje! To je sramota za naše stoletje!)

(Podpredsednik zvoni in reče: Prosim, ne motite g. govornika.)

Poslanec Klun nadaljuje: „Potem se ne moremo čuditi, kako je mogel deželni predsednik navzlic tolikim dokazom, katere smo naveli o zatiranju koroških Slovencev, tako nedostojno napasti deželnega poslanca, ki je storil le svojo dolžnost. Še bolj se moramo čuditi, če misli g. deželni predsednik, da bo na tak način pospeševal narodnostni mir na Koroškem, kakor je rekel, ter z združenimi močmi tudi dosegel. Kako bode to dosegel (Poslanec dr. Steinwender: Gre prav dobro!), tega navadna pamet ne more razumeti. Če se želje slovenskega ljudstva v koroškem deželnem zboru in v časnikih vedno le pobijajo in smešijo; če se tako godi onim, ki se potegujejo za slovensko ljudstvo, potem ni govora o narodnostnem miru. In če se na Koroškem še vedno govori o takem miru, zdí se mi, kakor tisti Turek, ki je vjetemu kristjanu počasi glavo rezal in ga tolažil: Ne boj se brate; nič hudega ti ni, ne godi se ti krivica!“

Gospóda! Na Koroškem je mir, toda kakšen; Slovenci imajo davke plačevati, v vojake hoditi (Tako je!), za svoje otroke pa ne smejo tirjati slovenske šole (Res je!), ker tam nimajo pravice obstanka! (Tako je! na desnici.)

Slavnost razvitja zastave akad. društva „Triglav“.

F. K.

(Dalje.)

Med banketom, pri katerem je bilo razven že omenjenih društev navzočih še precejšnje število slovenskih in hrvatskih odličnjakov, vrstile so se napitnice s petjem in godbo. Kar se petja tiče, gre vsa hvala hrvatskemu pevskemu društvu „Vjenacu“; a godbo je razven najete godbe izborna oskrbovala „Tamburica“ hrvatskih akademikov.

Prvi povzame besedo predsednik „Triglava“, gosp. Kotnik, ter pozdravi došle góste, ki so vkljub neugodnemu vremenu v taki lepi množici počastili društvo „Triglav“. Nadalje napije Središčanom, ki so došle s toliko gostoljubnostjo sprejeli in si tolikanj k povešanju naše slavnosti prizadeli.

In jaz sem veroval sedemnajst let, da se v republikanski stranki dobi resnica! In tej stranki sem žrtvoval vsa prijateljstva otroških let! In sem skoraj pozabil svojega očeta, svojega preljubljenega očeta, na katerega eden teh časnikov danes bljuje svoje psovke!

V kakó neodpušljivi zaslepljenosti sem torej bil?

Torej tudi slovesni preklic svojih zmot, katerega nisem storil, zdaj ga delam. In tisti prosti odstop, kakor sem ga storil, ne zadostuje več moji vesti. Terjam od protiklerikalne lige, da me izpahne. Ker zdaj ne gré več za bližanje h kesu, kakor ste rekli, temveč za kes sam, resnoben in odločen kes; ker za nevoljo, ki so mi jo napravile te in one krivice, je prišlo sramovanje zaradi prelomitve; če se danes jokam, ni iz jeze in togote, temveč zaradi pohujšanja, ki sem ga storil, ki se ga kesam iz vsega srca, in katerega bodo odslej vse moje moči skušale popraviti.

Blagovolite, Vas prosim, gospod vrednik, sprejeti moja najprisrčnejša pozdravljenja.

Leon Taxil.

(Gabrijel Jogand-Pagès).

(Dalje sledi.)

Gosp. Robič odgovarja, rekoč, da so Središčanje ponosni, da je akad. društvo „Triglav“ ravno njihov trg za tako redko slavnost izvolilo, in pozdravlja slovenske visokošolce na slovenski zemlji.

Zatem napije „Triglav“ g. Žolgar gospej dr. Gršakovi, kumici in zaščitnici novorazvite društvene zastave, na kar zaigra godba „Naprej zastave slave“. „Triglav“ g. Rakež nazdravi ljubljanskemu „Sokolu“.

V lepem govoru zahvali se g. I. Hribar v svojem in v imenu ljubljanskega „Sokola“ za lepi pozdrav, in poudarja, naj bi „Triglavani“ idejale in navdušenost, ki je sedaj gojijo, vzeli seboj v življenje, naj bi ostali narodu vedno zvesti itd.; naposled napije razvitu društvu „Triglava“ in njegovi zastavi, na kar pevski zbor s krasno pesnijo „Triglav“ odgovori.

Član „Triglava“, g. Mohorič, nazdravlja z jako navdušenimi besedami rodoljubnim Slovenkam, ki so največ temu pripomogle, da se more „Triglav“ s svojo društveno zastavo ponášati.

Zatem napije „Triglav“ gosp. Kartin akad. društvu „Hrvatski“, ter pohvalno omenja složno postopanje bratskih društev „Hrvatske“ in „Triglava“ v Gradcu, na kar odzdravlja predsednik društva „Hrvatske“ gosp. Jelača. Sedaj zaigra hrvatska „Tamburica“ med burnim odobravanjem nekatere narodne pesmi, kakor: „Lepa naša domovina“, „Naprej zastave slave“, „Šumi Marica“ itd.

Gosp. Kotnik, predsednik „Triglava“, pozdravlja v prisrčnih besedah slavnega pisatelja in rodoljuba hrvatskega, gosp. Kumičića, ki se je iz bratske nam kraljevine hrvatske potrudil k slov. dijaški veselici.

Gosp. Kumičić napije na to v krasnem govoru „Triglavu“, ter poudarja, da ne pozná razlike med Slovenci in Hrvati, in če nas tudi politično loči rečica Sotla, združuje nas vendarle ista kri, kri slovanska. Med burnimi „živio“-klici povzdignejo nekateri „Triglavani“ velezaslužnega rodoljuba na ramena, a godba zasvira „Hej Slovani“.

Gosp. Žolgar napije zatem došlim članom akad. društva „Slovenije“, katere je gnala bratska ljubav iz daljnega Dunaja, da se s svojimi brati skupno veselí na zelenem Štajerji.

Član društva „Slovenije“, g. Golob, nazdravlja „Triglavu“, ter dostavi, da je „Slovenija“ gojila vedno iste namene, kakor bratje „Triglavani“ v prospeh slovenske mladéži.

„Triglav“ g. Krušič pozdravi pjevačko društvo „Vjenac“ iz Varaždina, na kar se mu vodja „Vjenaca“, g. Krefel, zahvali; a „Vjenac“ zapóje „Slovenec sem“.

Gosp. Žolgar napije došlim zastopnikom Slovakov, na kar g. Krno odgovori, poudarjajoč potrebnost medsebojne vzajemnosti.

Gosp. Rakež napije Srbom; a gosp. Boskovič se mu zahvali, napivaje „Triglavu“.

Gosp. Sever čestita društvu „Triglavu“ v imenu mariborske čitalnice.

Gosp. Ziborski, član „Hrvatske“, napije navzočim Slovenkam in Hrvatcam v jako obširnem in lepem govoru, s čemur se redni del banketa zaključí, a sledi prosta zabava.

Čitajo se brzojavi, kojih je došlo 53 iz vseh krajev, ne samo slovenskih, ampak tudi z Dunaja, Prage, iz balkanskega poluotoka itd.

Vsebine zavoljo prevelike obširnosti objaviti ne morem. Proti večeru počastilo nas je razven neštevilne množice občinstva tudi več čast. duhovnikov iz Hrvatske.

(Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 9. junija.

Notranje dežele.

Deželnozbornske volitve. Iz Celovca se poroča, da je odbor znanega „bauernbunda“ izdal izjavo, v kateri pravi: „Da se izognemo nespornostim, izjavimo, da nismo proti temu, ako je slovenska manjšina primerno zastopana v deželnem zboru; mi bi le želeli, da bi nekaj spretnih in naprednih Slovencev sedelo v deželnem zboru, ki bi jasno in odkrito povedali prave potrebe svojih volilcev.“ Odbor je sklenil, da bode volilni oklic izdal v nemškem in slovenskem jeziku. Obveljal je tudi nasvêt, da se skliče občen kmečki shod na Dunaju. „Bauernbund“ se le sedaj pred volitvami sladká slovenskim kmetom na Koroškem, sicer pa je lisjak v ovčji koži.

Moravska. Brnskemu „Hlasu“ se poroča z Dunaja, da se vlada malo bojí, da bodo češki poslanci izostali iz moravskega deželnega zbora. Ko

hovnika izmed nekdanjih profesorjev, temveč še svoje družine nisem obiskal.

3. Ob svojem bivanju v Rimu nisem ene poti storil brez drugih odposlancev francoskih družb prostomiselnosti, in ko sem šel v Vatikan, sem šel z njimi v dvorane odprte občinstvu, ne da bi kak korak storil, temveč da bi občudoval poglavitna dela Mihel-Angela in Rafaela (vsi moji tovariši pri shodu morejo to pričati).

Kar pa ni bilo véceraj, bo od danes naprej. V „Univers-ovi“ številki od 14. julija ste rekli popolnoma prav, da moje odstopno pismo naznanja le sam odtegljej, in da nevolja, ki se ondi kaže, ni kes. No, zdaj pa, gospod, Vas prosim verjeti, da kes je danes popoln. Prišel sem ob pogum, ob veselje; nisem pa še mislil, da iz republikanskega tiska more izhajati toliko krivice, strankarstva, laži.

Jaz nimam nič opraviti s hrupom, ki je vstal vsled moje odpovedi; nisem hotel odgovarjati časnikarskim donašalcem, ki so mi jih poslali; pa pišejo, da sem si sam osnul ta krik! Nisem storil nobenega koraka do danes pri nobenem časniku stranke, katero sem do tega dné pobijal, in pišejo, da so mi vse vredniške pisarne katoliških časnikov zaprle vrata. Laž na laž kupčijo.

bi se to zgodilo, bil bi hud udarec za češko-nemško spravo. Zato pa se nekda vlada trudi, da bi zabranila ta korak moravskih Čehov.

Urnava valute. Kakor se poroča iz Budimpešte, približali so se nazori avstrijske in ogerske vlade glede na urnavo valute. Našeje se je torej, da pojenjajo dosedanja različna mnenja. V zvezi s tem vprašanjem je bajé bivanje državnega tajnika v ogerskem finančnem ministerstvu, drja Langa, na Dunaju.

Vnanje države.

Srbija. Srbski list „Odjek“ se pritožuje, zakaj se avstrijsko-ogerski listi kažejo toliko nasprotne in neprijateljske proti Srbiji. Imenovani list trdi, da hočejo nekateri avstrijsko-ogerski listi dokazati, da je sedanji vladni zistem obrnen proti Avstriji. Toda niti jedna okoliščina ne dokazuje te trditve. Približevanje Srbije k Rumuniji izvira jedino le iz njene tradicionalne politike, da živi z vsemi sosednimi državami v najboljšem sporazumljenju, kar gotovo gospodarsvene interese Srbije pospešuje.

Črna Gora. Iz Cetinja prihaja vest, da namerava knez črnogorski Nikita na svojem potovanju v Peterburg obiskati tudi Carjigrad ter počastiti turškega sultana, ki je tako prijazno sprejel črnogorskega ministra Vukovića in baje ugodil željam Črne Gore. Vprašanje o uravnavi reke Bojane Črnogorce močno zanima, ker bi s tem pridobili 20.000 orolov najboljšje zemlje in to upanje jim je baje sultan utrdil.

Francija. Princ Filip Orleanski je poslal iz Švice svojim vrstnikom naslednje pismo: „Moji ljubi tovariši, hotel in zahteval sem biti tri leta vojak, toda namesto odgovora obsodili so me na dvoletno ječo, proti kateri se nisem pritožil. Predno sem prebil kazen, odvedli so me preko francoskih mej. Pomilostili so me sicer, toda objednem prizadeli mi bolečino prognanstva. Moj namen se pa ne gane, ni je stvari, ki bi mi mogla uničiti moje goreče upanje, da bom še kdaj služil domovini. Ohranite mi mesto, o katerem sem sanjal, da ga bom zavzemal v vaši sredi blizu zastave. Prišel bom in zavzel takó zaželjeno mesto za Boga in Francijo.“

Nemčija. V Nemčiji je provzročil nepričakovani načrt o povišanju častniških plač veliko začudenje, celó „National-Zeitung“ je objavila rezek članek proti temu predlogu in pravi, da je napravil omenjeni načrt jako nengoden vtis. „Freisinnige Zeitung“ pa opomni z ozirom na zboljšanje častniških plač to-le: „Zdi se nam, kakor da bi šli z dežja pod kap radi brezmejnih terjatev vojaštva, odkar je ostavil knez Bismarck državno službo.“

Italija. Ministerski predsednik Crispi je odgovoril na interpelacijo Pompidiijevo o dekretu začasne braziljske vlade z ozirom na državljansko pravico tujcev v tej deželi in pojasnil, da se je italijansko ministerstvo sporazumelo z drugimi vladami ter jim naznanilo, da zmatra Italija svoje državljane za italijanske podložnike tudi tedaj, če so bili dlje kot šest mesecev v Braziliji, ker se narodnost vsled imenovanega dekreta ne izgubi. Skoro vse države so se sporazumele s tem mnenjem italijanske vlade. Braziljskega ministra vnanjih zadev so interpelovali o tem odnošaji s spomenico. Na interpelacijo je došel odgovor, da braziljska vlada ne zmatra tujcev za svoje podložnike, ako sami izrecno tega ne zahtevajo. Italijanji, bivajoči v Braziliji, oglašijo se lahko tudi čez šest mesecev, da nočejo izgubiti svoje narodnosti.

Belgija. Iz Bruslja se poroča dné 6. t. m.: V Gentu je že sklicana meščanska straža pod orožje, ker vlada strah, da vstanejo nemiri pri volitvah v zbornico, katere se bodo vršile v terek. Gent je središče volitvenega gibanja. Ako bodo tukaj konservativci propali, potem bo po njih obstoji. Liberalci gojé baje velike náde. Volitve provzročujejo velike troške, kajti izdalo se je že več, kakor en milijon za volilne namene.

Anglija. Kakor je videti, začeli so se tudi v Angliji gibati proti nihilistom, temu samoješčemu plevelu človeške družbe. Iz Londona se namreč poroča listom: „Zadnje dni dopisavala so si policijska oblastva pariška, berlinska, peterburška in londonska o vstajnikih, naseljenih kupoma po velikih evropskih mestih, in pariška policija je dobila poročilo, da se snuje velik udarec v vseh imenovanih mestih. Odkar je pričela pariška policija strogo postopati proti revolucionarjem, poročilo se je londonski policiji, da je šlo mnogo merodajnih oseb imenovane nevarne človeške družbe v Anglijo in se naselilo v Kentishtownu, Highgatu in v drugih severnih mestnih delih, kjer bodo bržkone kovali nadalje pogubonosne načrte. Ob jednom je prišlo več francoskih zastopnikov v London v podporo francoskim tajnim policajem, da bodo zasledovali sleharno gibanje sploh nevarnih ljudih.“ — Vsak pravi človekoljub more le odobravati ta odločni korak francoske in angleške vlade. Da bi imeli le nad vse dober vspeh.

Izvirni dopisi.

Iz Borovnice, 7. junija. Ni bil moj namen polemizovati na dolgo in široko, ko sem Vam bil poslal prvi dopis; gojil sem le željo, da se šola otvori in ne mine mladini najlepši čas brez šolskega pouka,

katerega troški so itak veliki za nas davkoplačevalce. Še manj pa sem se nádejal, da se bode g. Verbič čutil žaljenega, oziroma prizadetega ter toliko izpodtikal nad mojim dopisom. Sedaj pa sem mnenja, da sem mu celó ustregel, ker dal sem mu priliko, da je spravil med svet častne svoje naslove. Vendar pa nisem pričakoval, da je tako pozabljiv; v drugi obrambi namreč preklicuje, kar je v prvi sam pisal. Tega pa ne bi bil verjel, da bode mojemu resničnemu odgovoru še kaj ugovarjal, dasi stvarnega ni ničesa dokazal. S svojim dopisom pa sem jaz le koze in „epidemijo“ izgnal iz Borovnice, ni se več bati „zaplankanja“ hiš; zahvalimo Boga, da imamo samo še ošpice, ki pa ne zadržujejo otrok od šole. Rad priznam, da dopisovalcu „Slov. Naroda“ ni po volji, da se kdo umešava v šolske in zdravstvene razmere borovniške; to rad verjame vsakdo, ki pozna razmere in gospode krajnega šolskega sveta, ki se smatra nedotakljivega. Razsoden čitatelj pa lahko razvidi, je-li dopisnik „Slovenčev“ ali „Narodov“ bolj potreben razsvetljenja.

Iz braniške doline, 7. junija. (Zaprte na kranjsko-primorski meji zaradi živinske bolezni; cesta po braniški dolini potrebna; škropljenje trte in ubogi kmetovalec; bogoskrunski razbojniki.) Že od 1. maja morajo oni prebivalci ob meji na kranjski strani strogo na križpotih, cestah in prelazih stražiti zaradi nevarne pa nadležne živinske bolezni na parkljih in gobcu, ki se je prikazala v goriški okolici o sv. Juriji t. l. To je velika nadloga za prebivalce ob vsi meji od Bohinja doli preko vse kranjsko-primorske meje do Voloskega in kvarnerskega zaliva poleg Reke! Ménilo se je, da bode kvarantena — štiridesetdnevica — jenjala z 10. junijem t. l., ali sliši se, da ménijo raztegniti zopet straženje še za eno kvarenteno, kar pa je za ubogo ljudstvo ob meji preveliko breme. In zakaj mora samo obmejno prebivalstvo zdaj ob času silnega poljskega dela nositi to breme? Ljudstvo se praprašuje, čemu dajemo denarni in krvni davek, ako moramo sami po celih 12 ur zaporedoma stati ob vsakem vremenu pod milim nebom na straži? Ko sem neki dan obhodil eno teh straž, obstoječo povsod iz dveh mož, sta se mi uboga reveža kar smilila, kajti bil je ravno gost dež; eden je stal pod bližnjim košatim drevesom, da bi se vsaj manj zmočil, drugi pa je čepel na kamnu dremajoč pod dežnikom. In morda je vsega tega kriv muhast živinozdravnik, da pokaže, da ne je zastoj kruha, vsaj tako misli prosto ljudstvo. Koliko sitnosti in troškov so še-le imeli gospodarji ovac na Krasu, predno so smeli gnati svoje ovce na pašo na Nanos! Živinozdravniku iz Postojine, ki jih je prišel na kranjsko-primorsko mejo pregledat, morali so plačati potne troške in od vsake ovce po 3 kr.! Naj bi se pač ubogega kmeta kdo usmilil!

Nášemu vrlému poslancu g. vitezu dr. Tonkliju se imamo zahvaliti, da se bo vendar že enkrat naredil začetek za prepotrebno cesto po braniški dolini, ker nam je izprosil od ministerstva saj za prvo podporo 5000 gld.; ostalih 5000 gld. pa je odločeno od goriškega deželnega odbora za ono čez Plave v Brda, kar bo ugajalo Tolmincem, ki hodijo v Brda po znano vino rebulo. Cesta po braniški dolini pa je potrebna tudi še iz strateških ozirov proti Italiji, ker bo krajša kot ona cesarska podčavenska, in zavarovana pred burjo. Ljudje so se tega sporočila silno razveselili, kajti dobre in potrebne ceste pospešujejo blagostanje ljudstva. Saj pust in samotni je kraj, kjer ni potrebnih cest in občil, da morajo ljudje na hrbtu ali pa po dolgih ovinkih svoje pridelke izvažati in druge uvažati, kakor se je poslednje pri nas dosihmal godilo, da smo morali hoditi in voziti gori na Kras čez Štanjel, da smo prišli po ne ravni cesti zopet doli pri Rihtenbergu k Branici in Vipavi. Torej hvala gospodu poslancu, ki naše gmotne in narodnostne koristi v naše zadoščenje zastopa! Zadevnim občinam pa kličem: Zdaj pa vse strankarske reči in vso sebičnost na stran ter složno na delo!

Škropljenje z modro galico se je začelo; večina prebivalcev po Krasu in Vipavi se misli letos tega sredstva poslužiti, akoravno zaradi lanske strupene rose ne kaže obilna letina; pa Bog nam ohrani vsaj to, kar kaže zdaj zarod, sicer mora kmetovalec čedalje bolj v dolgove zabresti, ako nam Vsemogočni ne dá boljših vinskih letin!

V dopisu s Krasa v 124. št. „Slovenca“ je bilo naznanjeno grozovito bogoskrunstvo o ukradeni monštranci na Gočah; zdaj pa se sliši, da so našli

v eno uro od Goč oddaljenem lesovju nekaj drobtin, ki so najbrže od one ukradene in od zverinskih razbojnikov-bogoskruncev razbite monštrance. Kdor takim drži vrečo, je še hujši, kakor bogoskrunec sam. Ljudstvo strmi in se grozi nad takšno hudobijo in nezaslišano predrznostjo bogoskrunskih tatov. Malo ostreje bi bilo treba postopati s takšnimi razbojniki pravi ljudstvo in tudi Vaš dopisnik.

Dnevne novice.

(Deželno gledališče v Ljubljani.) Kakor čujemo, je deželni odbor kranjski kupil od g. Mayerja za 35.000 gld. zemljišče, na katerem nameravajo zgraditi deželno gledališče. Nam se ta vest zdi neverjetna iz razlogov, katere bodemo jutri pojasnili. Ako je govorica resnična, da je kranjska branilnica primaknila nekaj tisočakov, potem imajo to zaslugo oni mestni odborniki, ki so glasovali proti temu prostoru.

(Tržaške razmere.) „Politiki“ se poroča z Dunaja: Nespodobnosti v tržaškem mestnem zastopu, kjer sta tolpa na galeriji in predsednik slovenske mestne zastopnike razžalila s pretajami in sramotilnimi besedami, opozorile so tukajšnje vladne kroge, ker ne gledé na mir in red, ne morejo mirno gledati, kako prevzetno irredenta povzdiguje svojo glavo ter se državi zvesto slovansko prebivalstvo zaničuje in preganja. Vladni krogi nameravajo pomesti z gospodarstvom magistrata; najboljša prilika za to pride, ko povodom prenehanja prostega pristanišča država prevzame v svojo upravo davek od vina in mesa, odkoder je občina dobivala denarna sredstva za politične namene. Finančni minister že ima v rokah obširno spomenico, v kateri je pojasnjena važnost take naredbe in politična korupcija mestne uprave.

(Naučno ministerstvo) je z odlokom z dné 29. maja št. 10731 dovolilo porabo „Kratkega katekizma“ za ljudske šole ljubljanske škofije.

(Tukajšnja protestantska šola) bode s koncem šolskega leta ponehala, ker je protestantska občina več ne more vzdržavati.

(Ponesrečil) se je v soboto pri Fužinah na Gorenjskem 75 letni Jakob Kraner, p. d. Vester, v tamošnji planini, kamor je gnal ovce. Ko ga dolgo v noč ni bilo domov, šli so ga iskat. Včera j zjutraj so prinesli mrtvega na dom.

(Nesreča.) Posestnik Martin Močilnikar iz Polšnika v litijem okraju je v soboto popoldne nakladal in vozil blizu postaje Sava smrekova debela. Po nesreči mu je palo težko deblo na levo nogo ter jo strlo. Po železnici so ranjenca prepeljali v tukajšnje bolnišnico.

(Jan Z. Vesely †.) Iz Prage nam dohaja vest, da je v dan sv. Rešnjega Telesa pri popoldanskem izletu na velocipedu ponesrečil g. Jan Z. Vesely, lastnik pivovara „u Myslíku“ in člen mestnega zastopništva; in sicer ni pal s kolesa in si zlomil tilnik, marveč bil je zadet od mrtvouda za Mniškim blizu Prage sredi ceste, ko je šel poleg svojega kolesa. Pokojni g. Vesely je bil porojen leta 1852 v Pragi; šolal se na akad. gimnaziji, obiskoval trgovinsko in pivovarsko šolo, in prej, nego je prevzel zavod po svojem očetu, je prepotoval vse jugoslovanske dežele. Vesely je bil od leta 1871 do 1873 telovadni učitelj ljubljanskemu „Sokolu“ in je ob svojih troških izdajal in vredoval glasilo slovenskega sokolstva: „Sokol“, — mesečnik, tiskan v Miličevi tiskarni. Marsikateremu rodoljubi in starejšemu členu „Sokola“ je pokojnik še v živem spominu. Letos je bil izvoljen pri občinskih volitvah v Pragi za člana mestnega starešinstva; bil je pa tudi vzoren rodoljub. Pogreb je bil včera j popoldne; z mestne hiše vihrali ste dve črni zastavi, in po ulicah, koder se je spreved pomikal, gorel je plin.

(V Trst) se je dné 3. t. m. pripeljal grof Aleksander pl. Hartenau, bivši knez bolgarski, Aleksander Batenberški. V petek se je odpeljal v Pulj.

(„Nova Soča“) poroča v zadnji številki, da je deželni in državni poslanec preč. g. kanonik Klun binkoštno praznike zavezal sv. birmo sinu g. dr. viteza Tonklija v Gorici. List pa dostavi temu poročilu naslednje besede: „Znano je, da ima gosp. kanonik Klun vplivno besedo pri ljubljanskem „Slovenecu“. — Naravnost vprašamo sl. vredništvo „Nove Soče“, kaj namerja s to opazko. Radovedni smo na odgovor.

(Velik dobrotnik velikošolcem v Gradcu) gosp. dr. Dominik Mandelski, c. in kr. polkovni zdravnik v pokoju, je umrl dné 6. t. m. v 81. l. svoje dōbe in je bil včera j pokopan. Na mrliškem

listu sta podpisana v imenu graških velikošolcev rektor dr. Tewes in dekan dr. Klemenciewicz. Pokojnik je vse svoje premoženje, nad 40.000 gld., volil dijakom v Gradu, polovico za ustanove medicincev, polovico za proste obede obema velikima šolama.

(Vojaške študije.) Načelnik generalnemu štabu fem. baron Beck in njegov namestnik fml. Galtotzy sta z mnogimi častniki in 133 možmi na svojem potovanju prišla v Pulj; prihodnje dni pride tudi v Ljubljano.

(Pošto so okradli) v Mirnem pri Gorici v noči od 3. na 4. dan t. m. Nepoklicani gostje so odnesli za 25 gld. pisemskih znamk in 1 gld. 38 kr. v gotovini.

(Akad. podružnica družbe sv. Cirila in Metoda) v Gradu je imela dne 7. junija t. l. v dvoranah akad. društva „Triglava“ svoje IV. letno občno zborovanje, pri katerem se je nov odbor volil in sicer: g. Žolgar Janko, stud. iur., predsednik; g. Dereani Emanuel, stud. med., podpredsednik; g. Mohorič France, stud. iur., tajnik; g. Krušič France, stud. med., blagajnik; gosp. Mayr France, drd. iur., namestnik; g. Žitek Jaroš, cand. med., namestnik.

(Za dozidanje šole in kapele čč. šolskih sester v Celji.) so darovali: Sl. družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani 100 gld.; č. g. P. Erjavec, župnik v Trbovljah 5 gld.; č. g. J. Zidanšek, prof. v Mariboru, 10 gld.; č. g. Radoslav Marzidovšek, c. in kr. vojaški kaplan v Gorici, 5 gld. Bog povrni vsem!

Raznoterosti.

— Židovi v Rusiji. Kako namerava ruska vlada omejiti židovsko trgovino na Ruskem, pojasni nam to-le: Prostosti, katere je blagovolil židovom car Aleksander II., jim bodo deloma popolnoma odvzeli, deloma bistveno omejili. Židovski rokodelci ne bodo smeli stanovati v notranjih pokrajinah, sploh bo prepovedana židovom vsa trgovina z vsemi dachu podvrženimi pridelki in izdelki. Nadalje ne bodo mogli židovi omisliti nepremičnih imetij. Ker je prestopilo zadnji čas mnogo židov h krščanstvu, predlaga načrt, naj ne imajo spreobrnjeni židovi enakopravnosti z Rusi, še-le njih otroci naj uživajo jednake pravice. H krščanstvu je zadnji čas posebno za to toliko židov prestopilo, ker jim kot židom ni bilo dovoljeno, obiskavati višjih učilišč.

— Blizu šestnajst tisoč redarjev v Londonu je sklenilo strajkovati, ker so nezadovoljni z malo plačo, namreč 24 šilingov na teden. Prej so še prošnjo vložili na ministra notranjih zadev in na policijskega šefa, da jim takoj poveča plačo.

— Kuga med ribami. V Novorossiju ob Črnem morju so zapazili zadnji čas cele kupe mrtvih rib. Ribe hitro gnijó in gnijoloba provzročuje tak smrad, da je tamošnja vlada ukazala prebivalcem, naj storé potrebne korake, da se zabrani kuga. Najprvo so spravili mrtve ribe z obrežja, odstranili jih v gozd, kjer so jih deloma sožgali, deloma zagreblili. Vkljub temu jih je še več kot polovica na obrežji, katero so pokrivala 300 vrst na daleč. Zrak je baje zelo okužen in sem ter tja se kažejo zelo pomenljivi znaki kužne bolezni.

— Katakombe. Kako prostrane so katakombe, predstavljati si moremo le, če pomislimo, da je njih dolžina jednaka dolžini Italije in da je pokopanih v njih štiri do pet milijonov trupel.

— Draga podoba. Neki časnik poroča iz Pariza: Meissonierjevo slavno sliko „1814“, platno 49 centimetrov visoko in 75 centimetrov široko, kupil je te dni nekdanji direktor „Magasins du Louvre“, Chaudard, za 850.000 frankov. To je največja svota, katero je potegnil kdaj kak slikar za svojo podobo. Gospodar, ki jo je prodal, dal je bil zanjo 500.000 frankov.

— Katoliki na Kitajskem in Ceylonu. Protestantovski misijonar M. Tomlison rekel je nedavno na nekem shodu v Manchesteru, da je dandanes na Kitajskem 30.000—40.000 spreobrnencev. Ménil bi kdo, da so v to število vzeti vsi kristijani v Kitaju. To je pa napačno mnenje, kar zavrača manchesterski gvardijan. Katolikov na Kitajskem brez Koreje je 544.370 duš, dočim znaša število kristijanov le 50.000, kateri pripadajo protestantskemu ali drugim veroizpovedanjem. V drugi izdaji enciklopedije Chambrone je brati članek, kateri govori prav podrobno o protestantskih misijonih tega otoka, dočim katoliških še omenja ne. In vendar je ta ogromna večina katolikov, namreč 220.000 duš, dočim znaša število vseh drugih kristijanov le 35.400. Samó v nadškofiji Colombo pomnožilo se je število katolikov v teku jedeninštiridesetih let za 75.876, torej je povprečno tam vsako leto 1850 katolikov več.

— Najmlajši profesor na svetu je gotovo štirinajstletni deček, ki poučuje na škocijski šoli v Aleksandriji dijake v angleškem slovtvu. Ta mladi profesor se piše Alkibiad Beneduci in je bil sam učenec v zavodu, kjer deluje sedaj kot profesor. Da

ima dovoljno zmožnost za profesorja, priča pač očiščina, da mu ni egiptovska vlada, temveč angleška podelila to službovanje. Poseben vtis je napravilo njegovo vmeščenje, ko so prišli namreč k njemu stari bradati profesorji, da čestitajo svojemu novemu kolegi.

Telegrami.

Celovec, 7. junija. Deželni odbor górenje-avstrijski se je izrekel za krajšo zvezo s Trstom, oziroma za železnico Divača-Loka-Ljubelj-Celovec, Št. Jurij-Rottenmann in Klaus-Liezen.

Zader, 8. junija. Grof Hartenau se je pripeljal s soprogo na parniku „Fiume“.

Potsdam, 9. junija. Italijanski kraljevič se je pripeljal; na kolodvoru ga je cesar pričakoval ter večkrat poljubil.

Pariz, 7. junija. Predsednik Carnot je pomilostil več oseb, ki so bile zaprte zaradi štrajka.

Novi York, 7. junija. V zapadnih deželah Zjedinjenih držav je bila velika nevihta. Reke so izstopile, mesta so poškodovana, veliko ljudi je strela ubila.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

9. junija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	89 gld. 10 kr.
Srebrna „ 5 1/2 „ 100 „ 16% „	90 „ 35 „
5% avstr. zlata renta, davka prosta	109 „ 50 „
Papirna renta, davka prosta	101 „ 30 „
Akcije avstr.-ogerske banke	967 „ — „
Francoski napoleonid.	9 „ 30 „
Cesarski cekini	5 „ 55 „
Nemške marke	57 „ 27 1/2 „

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	azimut v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	735.1	17.8	sl. svzh.	oblačno	9.50
7. u. pop.	734.6	20.0	svzhod	jasno	dež
9. u. zveč.	735.7	14.8	szapad	dež	
7. u. jut.	735.6	13.6	brezv.	megla	
8. u. pop.	734.4	21.9	sl. vzh.	jasno	0.00
9. u. zveč.	737.1	14.6	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura obeh dni 17.5°, in 16.4°, za 0.5° in 1.5° nad normalom.

Umrli so:

5. junija. Marjeta Stroy, zasebnica, 78 let. Frano Jožefa cesta 9, vsled raka. — Marija Ramutha, zasebnica, 69 let Gospodske ulice 1, stenocardia.

St. 974.

(2)

Razpis učiteljske službe.

Na slovenski osnovni šoli družbe sv. Cirila in Metoda pri sv. Jakobu v Trstu razpisuje se

III. učiteljsko mesto

z letno plačo **pet (500) sto** forintov.

Služba je nastopiti že v začetku letošnjega šolskega leta.

Podpisano vodstvo sprejema prošnje s potrebnimi spričevali **do 20. junija t. l.**

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.
V Ljubljani 1. junija 1890.

Stare orglje
z 12 spremeni so na prodaj; primerne in pripravne bi bile za kako manjšo župno cerkev.
Natančneje se izve pri cerkvenem predstojništvu v Radovljici. (3-3)

Sargove glicerinovne specijalitete.

Odkar sta izumila glicerinovne specijalitete **F. A. Sarg** in **Karel Sarg**, rabi jih njeno Veličastvo cesarica in drugi udje cesarske naše rodovine kakor tudi mnoge tuje knežje rodbine. Te specijalitete priporočajo: prof. baron Liebig, prof. pl. Hebra, pl. Zeissel, cesarski svetnik pl. Scherzer itd. itd., dvorna zobozdravnika Thomas na Dunaji in Meister v Gotthi itd.

Glicerinovo milo, pravo, neponarejeno v papirji 60 kr., v škatlici 65 kr., v deščicah po 3 koščke vkupe 90 kr., v škatlici po 3 koščke 60 kr.

Medeno glicerinovo milo v zavitku po 3 koščke 60 „

Tekoče glicerinovo milo v steklenici 65 „

(Najboljše sredstvo za razkave roke in nečisto polt.)

Glicerinova ustna krema v steklenici 50 „

Glikoblastol (sredstvo za lepe lase in odstranjenje lisajev itd.) v steklenici gld. 1 —

Tonizirno karbol-glicerinovo milo v zavitku po 3 koščki 1.20 „

KALODONT, glicerinova zobna krema po —.35 „

(Izvrstno sredstvo za lepe svitle zobe.)

F. A. Sargov sin & comp., c. in kr. zalagatelj na Dunaji.

Dobiva se v vseh lekarnah in parfumerijah. — V Ljubljani pri lekarnarjih Ludoviku Grečelju, Vilji Mayerju, Gabr. Piccoliju, Iv. Svobodi, pl. Trnkoczyju, dalje pri C. Karingerju, Josipu Kordinu, Petru Lassniku, M. F. Suppanu in Antonu Krisperju. (20—14)

„Zum gold. Reichsapfel“

J. PSERHOFER-ja

lekarna na Dunaji,

I., Singerstrasse šte. 15.

Kri čistilne kroglice, poprej **univerzalne kroglice** imenovane, zaslužijo po vsej pravici poslednje ime, ker je v resnici premnogo bolezni, pri katerih te kroglice izvrstno pomagajo. Že mnogo desetletij razširjene so te kroglice splošno, mnogi z dravniki jih zapisujejo, in malo je rodbin, v katerih ni male zaloge tega izvrstnega domačega zdravila. — **Škatljica s 15 tacimi kroglicami stane 21 kr., 1 zavoj s 6 škatljicami 1 gld. 5 kr.,** pri nefrankovani pošiljavi po povzetju 1 gld. 10 kr. — Če se naprej pošlje denar, stane s poštnino prosto pošiljavo: zavojev kroglic 1 gld. 25 kr., 2 zavoja 2 gld. 30 kr., 3 zavoja 3 gld. 35 kr., 4 zavoja 4 gld. 40 kr., 5 zavojev 5 gld. 20 kr., 10 zavojev 9 gld. 20 kr. (Menj nego jeden zavoj se ne odpošlje.) — Prosi se, da se zahtevajo izrecno

Pserhoferjeve kričstilne kroglice

in gleda na to, da ima vsaka škatljica na pokrovnem navodilu za rabo ime **J. Pserhofer** in sicer v rdeči barvi.

Balzam za ozebljine J. Pserhoferjev. Lonček 40 kr. S frankovano pošiljavi 65 kr.

Trpotčev sok, proti kataru, hripavosti, krčevitemu kašlju itd. Steklenica 50 kr.

Američansko mazilo za protin 1 gld. 20 kr.

Prašek proti potenju nog Škatljica 50 kr., s frankovano pošiljavi 75 kr.

Balzam za gušo flakon 40 kr., s frankovano pošiljavi 65 kr.

Zdravilna esenca (Praške kapljice) proti sprijenemu želodu, slabemu prebavljenju itd., steklenica 22 kr.

Angleški čudezni balzam steklenica 50 kr., mala steklenica 12 kr.

Fijakarski prašek proti kašlju itd., škatljica 35 kr., s frankovano pošiljavi 60 kr.

Tannochinin-pomada J. Pserhoferja, najboljšo sredstvo za pospeševanje rasti las, škatljica 2 gld.

Univerzalni obliž prof. Stendela, domače sredstvo proti ranam, oteklinau itd., lonček 50 kr., s frankovano pošiljavi 75 kr.

Universalna čistilna sol A. W. Bullrich-a. Izvrstno domače zdravilo proti posledicam slabega prebavljenja, škatljica 1 gld.

Razven tu omenjenih izdelkov ima še vse v avstrijskih časopisih naznanjene tu- in inozemske farmacevtske specijalitete in se predmeti, ki bi slučajno ne bili v zalogi, preskrbne na zahtevanje točno in cenó. — Pošiljave po pošti izvrše se najhitreje proti predpošiljavi zneska, večje pa proti povzetju. — Če se denar naprej pošlje (najbolj po poštni nakaznici), je poštnina dosta nižja, nego pri pošiljavi s povzetjem. (12—12)

Navedene specijalitete dobijo se tudi v Ljubljani pri lekarnarju **G. Piccoliju**.